

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
22 Прж.бр. 4743/22
Дана 08.03.2022.године
Београд

ПРИМЉЕНО: 28. 07. 2022			
Орг. јел.	Број	Трибунал	Вредност
	05-917	/21/22-6	

Прекршајни апелациони суд, у већу састављеном од судија: Ане Ђуровић – председника већа, Маје Вадњал и Весне Адамовић Скадрић - чланова већа, са судским саветником Александром Дробњаковић, у прекршајном поступку против окривљеног Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију “НАРУ TV” D.O.O. са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Марић Миломира због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3 и став 2, члана 78 став 1 тачка 14 и став 2, члана 78 став 1 тачка 15 и став 2, члана 78 став 1 тачка 16 и став 2, члана 78 став 1 тачка 20 и став 2 и члана 78 став 1 тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању, одлучујући по жалби браниоца окривљених Радојевић Александра. у нејавној седници већа одржаној дана 08.03.2022. године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 и члана 275 Закона о прекршајима (“Службени гласник Републике Србије” бр. 65/13, 13/16 и 98/16), донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалбе браниоца окривљеног правног лица Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију “НАРУ TV” D.O.O. са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Марић Миломира из Београда, Радојевић Александра – адвоката из Београда, и по службеној дужности, УКИДА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 11 Пр.бр. 81543/21 од 21.01.2022. године, те предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 11 Пр.бр. 81543/21 од 21.01.2022. године окривљено Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију “НАРУ TV” D.O.O и окривљено одговорно лице у правном лицу Марић Миломир оглашени су одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3 и став 2, 78 став 1 тачка 14 и став 2, члана 78 став 1 тачка 15 и став 2, члана 78 став 1 тачка 16 и став 2, члана 78 став 1 тачка 20 и став 2 и члана 78 став 1 тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању и осуђени на јединствену новчану казну у износу од 4.000.000,00 динара за правно лице и у износу од 300.000,00 динара за одговорно лице у правном лицу. Окривљени су обавезани да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 5.000,00 динара.

Против наведене пресуде благовремену жалбу је изјавио бранилац окривљеног правног и одговорног лица – адвокат Радојевић Александар са предлогом да се жалба

усвоји, а ожалбена пресуда укине као незаконита и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак. Жалба против првостепене пресуде о прекршају се изјављује због битне повреде одредаба прекршајног поступка, повреде одредаба материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Жалбом се најпре указује да је изрека пресуде неразумљива у ставу 1 под ознаком а) где суд утврђује да су окривљени поступили противно одредби члана 12 Закона о оглашавању, под ознаком б) у тачкама од 1 до 82 где суд утврђује да су окривљени поступили супротно одредби члана 29 став 1 тачка 2 истог Закона, под ознаком њ) где суд утврђује да је поступљено противно одредби члана 37 став 3 овог Закона и под ознаком ж) где је утврђено да су окривљени поступили противно одредби члана 46 став 5 Закона и под ознаком з) због поступања окривљених противно одредби члана 66 став 4 Закона о оглашавању са ближим образложењем наведене битне повреде уз указивање на одредбу члана 254 став 3 Закона о прекршајима. Жалба поред наведеног сматра да је пресуда донета и уз битну повреду одредаба поступка из члана 264 став 2 тачка 4 која се огледа у повреди права на одбрану окривљених прописаном чланом 93 Закона о прекршајима и иста образлаже да су окривљени у току поступка по пријему првог позива суда предложили спајање поступка у коме је донета побијана пресуда са предметом бр. 86 Пр. 97149/20 који се пред истим судом за исте прекршаје води против истих окривљених, да је предлог за спајање поступка упућен суду препорученом пошиљком дана 09.12.2021. године, да су о тој чињеници окривљени обавестили поступајући суд поднеском од 28.12.2021. године којим су такође обавестили суд да су ангажовали браниоца из реда адвоката да их заступају пред судом, те замолили да им суд достави писане доказе који се наводе у захтеву за покретање прекршајног поступка и ЦД-ове са наводним снимцима емитованог програма окривљеног правног лица како би могли адекватно да изнесу своју одбрану писаним путем, која могућност им је остављена у позиву за рочиште, да су поред тога окривљени истакли и молбу да рочиште које је суд заказао за 14.01.2022. године буде одложено из разлога што су ангажовали браниоца из реда адвоката који на рочишту нису могли да приступе услед обуставе рада адвоката на територији града Београда, а да је адвокатима тек обавештењем Адвокатске коморе Београда објављеним дан 18.01.2022. године на веб сајту коморе омогућено да наставе да обављају делатност, који доказ достављају у прилогу жалбе, након чега је једини одговор суда на овај поднесак окривљених била донета побијана пресуда. У вези са изнетим жалба наводи да окривљени нису обавештени о исходу њиховог захтева за спајањем поступка, да окривљенима никада нису достављени писани докази које је суд извео у поступку, нити ЦД-ови са снимцима, нити им је суд омогући да своју одбрану изнесу уз стручну помоћ браниоца из реда адвоката, што им Закон о прекршајима гарантује и право на одбрану у члану 93 и право на браниоца у члану 119. Жалба наводи да је у току поступка саслушан у својству сведока извесни Небојша Маринковић, а да су окривљени за извођење тог доказа сазнали тек пријемом записника који им је достављен уз први позив за рочиште и уз захтев за покретање прекршајног поступка без икаквог налога суда да се на исти изјасне, а како им је достављен накнадно окривљени су усраћени за могућност да сведоку поставе било каква питања, при чему је жалба мишљења да сведок није правилно испитан са ближим појашњењем у жалби. Уз цитирање одредбе члана 93 став 3 Закона о прекршајима жалба сматра да је суд донео пресуду без саслушања окривљених иако није било места примени наведене законске одредбе из наведених разлога. Жалба сматра да је побијана пресуда донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања јер суд никада није извео доказ емитовањем

компакт дискова које је подносилац захтева доставио уз захтев за покретање прекршајног поступка и који наводно садрже снимак телевизијског програма окривљеног правног лица са наводним неправилностима за месец фебруар 2021. године, нити наводи разлоге зашто тај доказ није изведен при чему сведока није испитао о релевантним чињеницама ни за једну ставку коју у побијаној пресуди сматра доказаном, а окривљене је онемогућио да било какво питање том истом сведоку и поставе. Наведеним битним повредама суд је погрешно применио и материјално право. Жалба указује и на повреду поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима, конкретно у пресуди не образлаже разлоге којима се водио приликом утврђивања да је окривљено одговорно лице било урачунљиво приликом наводно извршених прекршаја, заправо суд је побијану пресуду донео без саслушања овог лица, а у образложењу наводи да је исти у време извршења прекршаја био урачунљив и да је поступао са свесним нехатом, који разлози су у потпуности нејасни.

Прекршајни апелациони суд је одржао нејавну седницу већа на којој је размотрио жалбене наводе, ожалбену пресуду са списима вођеног прекршајног поступка, а поступајући и по службеној дужности на основу члана 272 Закона о прекршајима, нашао да су се стекли услови да се ожалбена пресуда укине у смислу одредбе члана 275 Закона о прекршајима и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 и став 2 тачка 1, 3 и 4 Закона о прекршајима.

Наиме, Прекршајни апелациони суд налази да првостепена пресуда у односу на окривљено правно и одговорно лице садржи битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима на чије постојање другостепени суд пази у складу са одредбом члана 272 став 1 тачка 1 тог Закона, а која се огледа у неразумљивости изреке.

Према одредби члана 254 став 3 Закона о прекршајима, изрека пресуде би требала између осталог да садржи чињенични опис прекршаја који подразумева конкретизацију његових битних обележја и чињеница и околности од којих зависи примена одређених одредаба закона.

Међутим, изрека ожалбене пресуде ове чињенице не садржи, односно тачније не садржи јасан опис противправних радњи окривљених за које се окривљени оглашавају одговорним изреком пресуде под ознаком а) б) њ) ж) и з) изреке.

Наиме, изрека пресуде под наведеним ознакама не садржи конкретизацију радњи извршења прекршаја према материјалној одредби члана 12 Закона о оглашавању којом је прописана забрана прикривеног оглашавања описано у ставу 1 под ознаком а) која законска одредба се цитира, конкретно којим речима је водитељ наводио где се производ “Мистрал” може набавити и купити и којим се конкретним радњама упућивало на куповину дневних листова “Ало” и “Информер”, што се односи и на прекршајне радње под ознаком б) 1 до 82 у односу на материјалну одредбу члана 29 став 1 тачка 2 Закона о оглашавању којом је прописано да је у програмским садржајима у којима се пласира производ забрањено непримерено појављивање робе, услуге или жига који је предмет пласирања, нарочито крупним кадровима робе или истицањем квалитета од стране водитеља, гостију или других учесника програма, конкретно који је то производ или жиг био у крупном плану и ко је од учесника програма истицао квалитет производа или услуге, под чим се не може подразумевати налажење одређених производа из изреке у студију приликом емитовања програмског садржаја “Парови рано јутро”, “Прело у нашем сокаку”, “Ћирилица и после ручка”, на начин описан под ознаком б) изреке, те прекршајне радње из ознаке њ) изреке према

материјалној одредби члана 37 став 3 Закона о оглашавању којим је прописано да се ТВ продаја као посебан програмски садржај не може емитовати у оквиру друге емисије већ само између појединих емисија, конкретно из изреке у овом делу је нејасно на који начин су окривљени у данима наведеним у тачкама од 1) до 45) из изреке приказивали ТВ продају као посебан програмски садржај у оквиру емисије “Добро јутро Србијо” и “Боља земља” и којих производа, тако и прекршајне радње из ознаке ж) првостепене пресуде у односу на материјалну одредбу члана 46 став 5 Закона о оглашавању којом је прописано да је изузетно од забране оглашавања алкохолних пића укључујући свако истицање жига или друге ознаке алкохолног пића из става 1 овог члана дозвољено оглашавање алкохолних пића са садржајем алкохола већим од 20% у електронским медијима у термину од 23,00 до 06,00 часова у односу на чињенични опис прекршаја из изреке у коме се не наводи где и како је приказан Рубинов вињак, осим да је приказано ово алкохолно пиће ван дозвољеног периода у сценографији у емисији “Чађава механа” са табеларним приказом без чињеничног описа овог прекршаја, те и у односу на прекршајну радњу из ознаке з) изреке према материјалној одредби члана 66 став 4 Закона о оглашавању којом је прописано да спонзорисане медијске услуге или програмски садржаји не смеју непосредно да подстичу куповину или закуп роба или услуга, а нарочито промотивним упућивањем на ту робу или услугу у односу на чињенични опис прекршаја са табелом у којој се наводе емисије и датуми где није коришћена непокретна слика приликом обавештења о спонзору, а да истовремено није наведено шта уопште и садржи то обавештење о спонзору поштанске штедионице за производ афричка шљива и рубинове производе, што све скупа наведено чини да изрека пресуде у ставу 1 наведених ознака не садржи јасан опис противправних радњи окривљених за које се оглашавају одговорним.

Поред наведеног како су у изреци пресуде за сваки од прекршаја из члана 78 став 1 Закона о оглашавању цитиране материјалне одредбе противно којим су окривљени евентуално поступили изреку чине преоптерећеном.

Даље, поднетом жалбом браниоца окривљеног правног и одговорног лица се основано указује да је ожалбена пресуда донета и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 4 Закона о прекршајима која се огледа у пропусту суда да доследно примени одредбу члана 93 наведеног Закона. Наиме, првостепени суд у образложењу побијане пресуде наводи да је чињенично стање на околности прекршаја за који се окривљени поднетим захтевом терете из изреке пресуде утврдио брижљиво ценећи све изведене доказе појединачно и у њиховој међусобној вези и као доказе наводи исказ саслушаног сведока Маринковић Небојше – аналитичар медијског садржаја и писане доказе подносиоца захтева: одлука савета регулаторног дела за електронске медије, извештај за савет о броју неправилности у вези са Законом о оглашавању код комерцијалних ТВ пружалаца медијских услуга са дозволом за пружање медијских услуга за подручје целе Републике и код ЈМУ Радио телевизија Србије РТС, Национална HAPPU TV – извештај о неправилностима у вези са Законом о оглашавању – период фебруар 2021. година, мониторинг – извештај за период од 01.02.2021. године до 28.02.2021. године и дозволу за пружање медијске услуге Национана HAPPU TV.

Првостепени суд одлуку о прекршајној одговорности окривљених доноси на основу поклоњене вере исказу саслушаног сведока Маринковић Небојше, при чему су дати разлози у погледу неодрживања окривљених на позив суда за саслушање кроз образложење да њихово саслушање није нужно с обзиром на расположиве и изведене доказе и пресуду доноси без саслушања окривљених по основу члана 93 став 3

Закона о прекршајима.

Из садржине одредбе члана 93 став 3 Закона о прекршајима произилази да се пресуда може донети без саслушања окривљеног уколико су кумулативно испуњена три услова: Да је окривљени уредно позван, а изостанак није оправдао, да је у позиву ради саслушања упозорен да ће у случају недоласка одлука бити донета без његовог саслушања и да саслушање окривљеног није нужно за утврђивање чињеница које су од важности за доношење законите одлуке.

Код овакве законске норме у односу на стање у списима Прекршајни апелациони суд налази да чињенично стање у поступку није у потпуности и на правилан начин утврђено и да је саслушање окривљених било нужно за утврђивање чињеница које су од важности за доношење правилне одлуке у овој прекршајној ствари, чиме се доводи у питање правилност примене одредбе члана 93 став 3 Закона о прекршајима, те уопште правилност одлуке која је донета, а што представља битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 1 Закона о прекршајима.

Наиме, првостепени суд у образложењу пресуде наводи да је окривљенима омогућено право да изнесу одбрану јер су исти позивани ради саслушања за дане 14.01.2022. године, да се на рочиште нису одазвали, нити пре истог оправдали изостанке уз доказе о немогућности приступа, да су у позивима били упозорени да ће одлука бити донета без њиховог саслушања уколико се не одазову позиву и до означеног рока не доставе писмену одбрану или не дођу на усмено саслушање, а изостанак не оправдају, и коју могућност окривљени нису искористили. Међутим, по оцени Прекршајног апелационог суда без обзира што се окривљени нису одазвали по уредно урученом позиву за саслушање за дан 14.01.2022. године, што је само један од услова прописан за доношење одлуке без саслушања окривљеног, нису били испуњени услови за доношење одлуке по одредбама члана 93 став 3 Закона о прекршајима.

Наиме, првостепени суд је окривљеном правном и одговорном лицу уз позив за рочиште заказано за 14.01.2022. године послао захтев за покретање прекршајног поступка и записник о саслушању сведока, који је према уредно потписаној повратници у списима окривљеном правном лицу уручена дана 06.12.2021. године, а окривљеном одговорном лицу дана 21.12.2021. године, након чега је уследио поднесак од 28.12.2021. године којим су окривљени обавестили поступајући суд да су ангажовали за браниоца адвоката Ивану Јовановић Мутавчић и Александра Радојевића, да их заступају пред судом уз достављена уредна пуномоћја за адвокате, те оправдали свој изостанак са рочишта услед обуставе рада адвоката на територији града Београда, са предлогом да се са ових разлога рочиште одложи, те окривљенима доставље писани докази који се наводе у захтеву за покретање прекршајног поступка и ЦД-ови са снимцима емитованог програма окривљеног правног лица да би се на исте изјаснили, а поступајући суд застане са доношењем одлуке о спајању поступака по њиховом предлогу.

Имајући у виду наведено жалбом се основано указује да су окривљени били ускраћени да своју одбрану изнесу уз стручну помоћ браниоца јер њиховој молби да се рочиште за саслушање одложи до наставка рада адвоката на територији града Београда који су наставили да обављају делатност од 18.01.2022. године неосновано није удовољено, следствено чему окривљени са браниоцем нису неоправдано изостали са рочишта заказаног за 14.01.2022. године.

Према стању у списима окривљенима нису достављени писани докази подносиоца захтева које је суд извео у току поступка и ЦД-ови са снимцима емитованог

програма окривљеног правног лица како би могли на исте да се писмено изјасне, о ком праву су окривљени поучени и у самом позиву за рочиште, те су нејасни разлози дати у образложењу пресуде да су окривљени могли да остваре своје право на одбрану тиме што би извршили увид у материјалне доказе на рочишту.

Поред тога у погледу предатог предлога за спајање прекршајног поступка у овом предмету са другим предметима, након чега је председник Прекршајног суда одбио такав захтев, а које решење према стању у списима није достављено окривљенима, жалбени наводи се и у овом делу указују основаним.

Код оваквог стања ствари нејасно је и неразумљиво да Прекршајни суд у Београду донесе побијану пресуду без саслушања окривљених, а имајући у виду да је суд према одредби члана 93 став 1 Закона о прекршајима у обавези да пре доношења пресуде окривљеном да могућност да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете, те како из списка не произилази да су окривљени упознати са писаним доказима достављеним уз захтев за покретање прекршајног поступка који окривљене терете, то је суд поступио противно овој законској одредби и код напред наведеног повредио право на одбрану окривљених, што чини битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 4 Закона о прекршајима, што основано указује жалба браниоца окривљених.

Имајући у виду наведено ни чињенично стање у овој прекршајној ствари није у потпуности ни правилно утврђено, па су у образложењу побијане пресуде изостали јасни разлози о одлучним чињеницама што чини битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима.

Такође, имајући у виду да окривљени у спроведеном прекршајном поступку нису саслушани, те да је првостепена пресуда донета по основу члана 93 став 3 Закона о прекршајима нејасан је закључак првостепеног суда да је окривљени Миломир Марић учинио прекршај из нехата, те су дати разлози о овој одлучној чињеници из образложења побијане пресуде у потпуности нејасни, што чини наведену битну повреду одредаба прекршајног поступка.

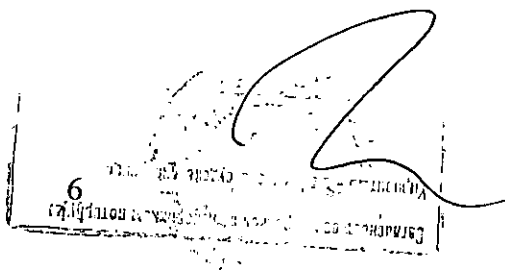
Имајући у виду разлоге укидања првостепене пресуде у поновном поступку ће простепени суд отклонити битне повреде одредаба прекршајног поступка указане овим решењем и жалбом браниоца окривљених, те поступити у складу са датим примедбама, поново ценити изведене доказе, сагласно члану 93 став 1 Закона о прекршајима, окривљенима омогућити да се изјасне о чињеницама и доказима који их терете, уколико поступак буде налагао извести и друге релевантне доказе и након тога у овом предмету донети нову, на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и на закону засноване разлоге са разумљивом и јасном изреком, имајући у виду битно обележје прекршаја из члана 78 Закона о оглашавању за који се окривљени поднетим захтевом терете.

Са свега изложеног одлучено је као у изреци овог решења сходно члану 275 Закона о прекршајима.

Против овог решења жалба није дозвољена

м/д

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Ана Ђуровић

6